

Pers en Voorlichting

Gerecht van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 29/15
Luxemburg, 4 maart 2015

Arrest in zaak T-496/11
Verenigd Koninkrijk / Europese Centrale Bank

Het door de ECB gepubliceerde toezichtkader van het Eurosysteem, dat bepaalt dat centrale partijen in de eurozone gevestigd moeten zijn, wordt door het Gerecht nietig verklaard

De ECB beschikt niet over de nodige bevoegdheid om een dergelijk vereiste op te leggen aan centrale tegenpartijen die betrokken zijn bij de verrekening van effecten

Het Eurosysteem omvat de Europese Centrale Bank (ECB) en de nationale centrale banken van de lidstaten die de euro als gemeenschappelijke munt hebben aanvaard. Op 5 juli 2011 heeft de ECB op haar internetsite het toezichtkader van het Eurosysteem bekendgemaakt, dat beschrijft welke rol dit systeem speelt in het toezicht op de „betalings-, verrekenings- en afwikkelingssystemen”. Volgens de ECB vloeit het toezicht op al deze systemen en infrastructuren voort uit de haar door het VWEU opgedragen taak, de goede werking van het betalingsverkeer te bevorderen, en uit artikel 22 van de statuten van het Eurosysteem en de ECB, dat bepaalt dat „de ECB verordeningen kan vaststellen ter verzekering van doelmatige en deugdelijke verrekenings- en betalingssystemen binnen de Unie en met andere landen”.

In het toezichtkader heeft de ECB uiteengezet dat de effectenafwikkelingssystemen en de clearinghuizen die optreden als centrale tegenpartij (hierna: „centrale tegenpartijen”)¹ wezenlijke onderdelen van het financiële systeem vormen. Wanneer deze systemen financiële, juridische of operationele problemen ondervinden, kan dit een systemische verstoring van het financiële systeem veroorzaken. Dat geldt met name voor de centrale tegenpartijen, die immers een knooppunt vormen waar zowel de liquiditeits- als de kredietrisico's samenkomen. In het toezichtkader wordt opgemerkt dat de slechte werking van de buiten de eurozone gevestigde infrastructuren negatieve gevolgen kan hebben voor het betalingsverkeer in de eurozone, terwijl het Eurosysteem geen rechtstreekse invloed kan uitoefenen op die infrastructuren. De ECB heeft hieruit afgeleid dat infrastructuren die transacties in euro afwickelen juridisch geregistreerd moeten zijn in de eurozone en dat alle wezenlijke functies daar moeten worden gecontroleerd en beheerd.

De ECB heeft gepreciseerd dat dit locatiebeleid geldt voor centrale tegenpartijen waarvoor de gemiddelde dagelijkse nettokredietrisicoblootstelling voor een van de voornaamste in euro luidende productcategorieën meer dan 5 miljard EUR bedraagt.

Het Verenigd Koninkrijk heeft bij het Gerecht van de Europese Unie een beroep ingesteld. Het betoogt met name dat de ECB niet bevoegd was om een locatievereiste aan centrale tegenpartijen op te leggen.

In zijn arrest van vandaag **verklaart het Gerecht het door de ECB gepubliceerde toezichtkader nietig voor zover centrale tegenpartijen die betrokken zijn bij de verrekening van effecten gevestigd moeten zijn in een lidstaat van de eurozone.**

¹ Clearinghuizen die optreden als centrale tegenpartij zorgen voor de vereffening van bepaalde transacties in otc-derivaten. Daarbij dragen en beheren zij het kredietrisico van de partijen bij de transactie.

Het Gerecht is van oordeel dat de vaststelling van een dergelijk vereiste verder gaat dan louter toezicht, maar een regulering van de activiteit van centrale tegenpartijen inhoudt. Volgens het Gerecht **beschikt de ECB niet over de nodige bevoegdheid om de activiteit van effectenverrekeningssystemen te reguleren, aangezien haar bevoegdheid krachtens artikel 127, lid 2, VWEU beperkt is tot het betalingsverkeer**. Bij gebreke van een uitdrukkelijke verwijzing naar de verrekening van effecten in artikel 22 van de statuten moet de uitdrukking „verrekenings- en betalingssystemen” dus aldus worden opgevat dat deze dient om aan te geven dat de ECB bevoegd is om verordeningen vast te stellen om de doelmatigheid en de veiligheid van de betalingssystemen te verzekeren, daaronder begrepen die welke een verrekeningsfase omvatten, en niet dat haar een autonome regelgevende bevoegdheid voor alle verrekeningssystemen wordt verleend.

Voorts verwerpt het Gerecht het betoog van de ECB dat de haar door het VWEU opgedragen taak om de goede werking van het betalingsverkeer te bevorderen impliceert dat zij noodzakelijkerwijs bevoegd is om de activiteit van infrastructuur die zich bezighouden met de verrekening van effecten te reguleren. Voor het geval dat de ECB van mening zou zijn dat deze bevoegdheid noodzakelijk is voor de goede uitvoering van deze taak, is het Gerecht van oordeel dat het aan de ECB staat om de wetgever van de Unie op grond van artikel 129, lid 3, VWEU te verzoeken om artikel 22 van de statuten in die zin te wijzigen dat hierin een uitdrukkelijke verwijzing naar effectenverrekeningssystemen wordt opgenomen.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106